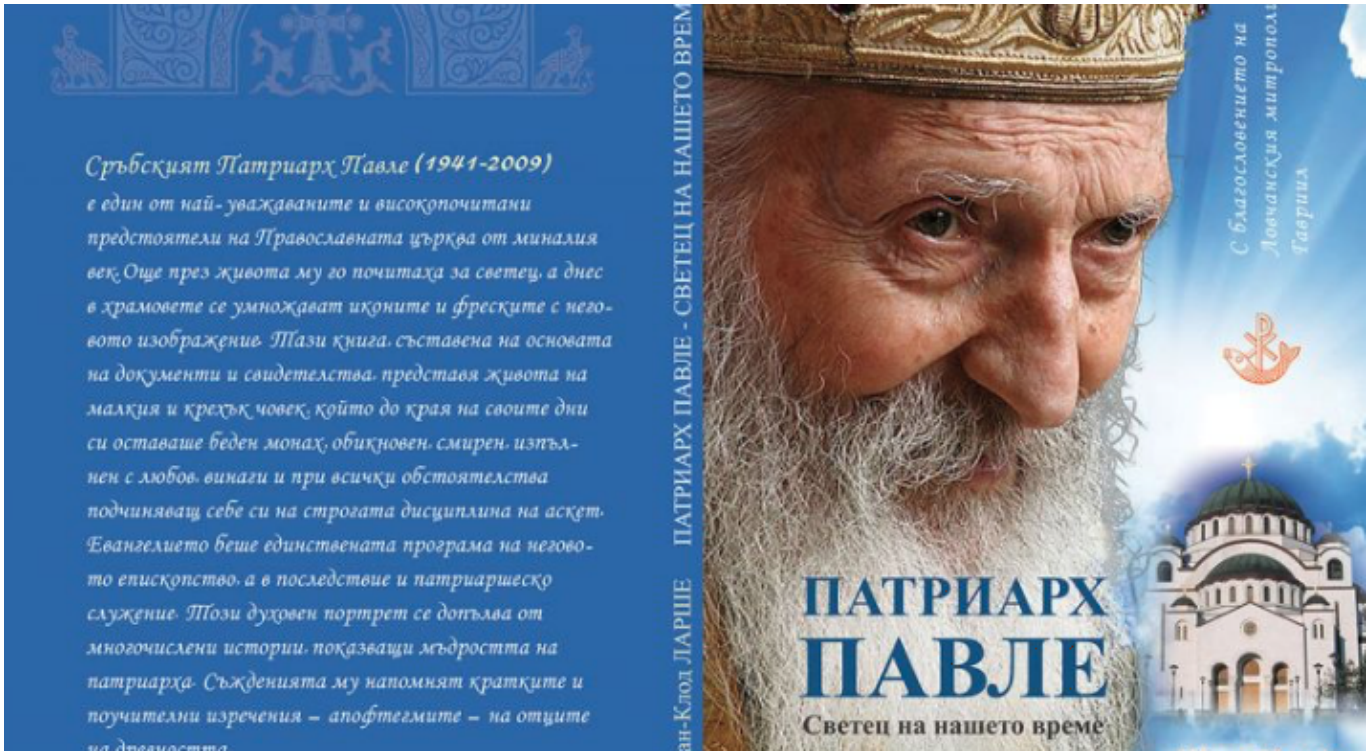
01/03/2021

Излезе от печат “Патриарх Павле – светец на нашето време” на проф. Жан-Клод Ларше

От днес на книжния пазар в България вече е новото издание на Ловчанска Епархия “Патриарх Павле – светец на нашето време” на френския православен богослов проф. Жан-Клод Ларше. Изданието се осъществява с благословението на Ловчанския митрополит Гавриил и съдържа биография на приснопаметния сръбски първосветител, подробни данни за аскетическия начин на живот, който е водел, и емблематични случки от живота му.

За повече информация и поръчки: тел. 0888 286 937 или

По-долу поместваме предговора на автора към изданието:

Сръбският патриарх Павле е един от най-уважаваните и високопочитани предстоятели на Православната църква от миналия век, придобил известност не само в своята родина, но и в целия православен свят. Неговото величие се заключаваше в смирението, а силата му беше тази, която в немощ се проявява (2 Кор. 12:9). Забележително и дори удивително е, че този външно малък и крехък човек, смирено възглавяващ Сръбската православна църква, запазваше своята изключителна простота и водеше същия строг и подреден аскетически живот, както и в началото на своя монашески път. Всеки ден,

независимо от обстоятелствата, мястото, степента на умора, той спазваше строг порядък при извършване на богослужението, приемаше всички вярващи, които желаеха това, в своята домова църква в Патриаршията, където всяка сутрин без изключение служеше Литургия. Всички посрещаше с простота, без да прави разлика между хората заради тяхното социално положение, духовно или нравствено състояние; отказваше се от заплатата, която му се полагаше за длъжността; делеше с всички малкото, което си оставяше, за да преживява. Той вършеше всички работи по домакинството на своето скромно жилище, сам си купуваше продуктите, самостоятелно си готвеше, поправяше си обувките и си кърпеше подрасника. Често заедно с най-обикновените работници на Патриаршията изпълняваше незначителните повседневни работи. Отказал се от кола с шофьор, той се придвижваше по улиците на столицата пеш, без никой да го съпровожда, като охотно общуваше с минувачите, или ползваше обществения транспорт и като най-обикновен човек си купуваше билет.

Можем да се възхищаваме и на това, че по време на междуетническата и междурелигиозна вражда, която Югославия позна в периода на неговото патриаршество, той, безусловно защитавайки сръбския народ, неговото духовно и културно достояние – наследство на дълга и богата история в лоното на Православното християнство – стана неуморен ходатай за пострадалите сърби, включително и косовските, пред всички национални и международни инстанции не от политически съображения, но в името на християнството. Както той самият провъзгласи в деня на своето избиране за патриарх – да се ръководи само и единствено от Евангелието и в името на Бога винаги да защитава човека, независимо от неговата религиозна и етническа принадлежност, следвайки думите на апостола, чието име носеше: „Няма вече иудеин, ни елин; няма роб, ни свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Иисуса“ (Гал. 3:28). Във време, когато мнозина от неговите съотечественици се поддаваха на безразсъдната логика на войната и заслеплението на национализма до такава степен, че да оправдават извършваните от техните съграждани актове на насилие, патриарх Павле

осъждаше насилието, откъдето и да идваше, и постоянно заставаше на страната на жертвите, които и да бяха те. Пред лицето на безчовечните постъпки и на едните, и на другите той не преставаше да призовава:

„Да бъдем хора!“, подразбирайки не хуманистичната концепция за човека, но неговото библейско, християнско измерение – като безкрайно ценна,

уникална, незаменима личност, носителка в своята природа на образа Божий. Зовейки за любов към враговете, но в същото време разбирайки, че този християнски идеал е недостижим за мнозина, той непрестанно молеше всички да изпълняват поне другата заповед, също библейска: „Не правете на другия това, което не желаете и вам да правят“ (Лука 6:31). Във всички конфликтни ситуации патриарх Павле, укрепяван от вътрешния мир на аскет, победил по Божията благодат страстите, беше мирен, кротък, милосърден, състрадателен и великодушен.

Сред най-привлекателните черти на личността на патриарх Павле трябва да отбележим тънкия хумор, който проявяваше при всички обстоятелства, дори и най-тържествените. Хуморът често му помагаше да умири конфликтите, да снижи напрежението, да разреши проблемите и да дава скромно и ненатрапчиво ценни поучения, сравними с апофтегмите на древните отци. Настоящата книга ще представи такива примери.

И не на последно място, пленяваше и онази пределна съсредоточеност, която патриарх Павле проявяваше, когато извършваше Божествената литургия. Някои от фотографиите, които илюстрират тази книга, свидетелстват за това. Те са истински икони, отразяващи смирението, духа на покаянието и простотата на този патриарх, който по дълбочината на своята личност и на своите дела принадлежи към най-великите патриарси от древни времена.

Икони и фрески с неговото изображение вече се появяват в църквите и манастирите на Сърбия. Няма съмнение, че в недалечното бъдеще патриарх Павле, още приживе признат за светец от мнозина вярващи по целия свят, ще бъде канонизиран от Сръбската православна църква и поменаван в лика на светците на всички поместни църкви.

Още сега мнозина зоват: „Свети патриарше Павле, моли Бога за нас!“.

„Да изпитваш страх е много човешко. С времето забелязваме, че неудачите и преживяванията имат своя смисъл – разказва патриарх Павле. – Спомням си как веднъж се отправих пешком за един манастир. Пътят беше дълъг, имаше порой, а със себе си нямах чадър. Земята под нозете ми беше мокра и тинеста, едва успявах да се помръдна. Помислих си: „Защо, Господи? Та нали не на кръчма отивам, защо ми се изпраща това?“. И тогава си казах: „Къде са търпението ти и надеждата?“. Когато сте способни да приемете това, което ви се случва, и да се доверите на Бога, всичко си отива на местата

bg-patriarshia.bg